

ἢ ὅτι ἀκνησιὰ ὁ ὕπνος; τὰ μὲν οὖν κλητικὰ ἄ
 μέρη δὲ ἠρεμεῖν τὰ δὲ δεξιὰ κλητικὰ. οὐ πο
 ῖ κατεκλιμῆρον, ὅθ' εἶδεται ἀρχὴ τις ἐπιγερ-
 πικῆ. 5. Διὰ τί ναικῶσι; καὶ διὰ τί χεῖρας καὶ
 πόδας μάλλον; ἢ ὅτι κατὰ μῆκος ὄντι ἢ ναι-
 κῆ; διὰ σέρησιν γὰρ αἵματος γίνεται καὶ μί-
 τάστασιν. ἀσπαρότητα δὲ αὐτὰ καὶ νευροδέ-
 σματα μάλιστα καὶ οἱ πόδες. ὡς περὶ οὐ ποιεῖ-
 ται ἕκαστὸς τῆς φύσεως πορὸς τὰ κατεκλιμῆρα
 τῆς φύσεως. 6. Διὰ τί κατεκλιμῆρα μὲν ὅτι
 τὰ ἀριστερὰ ἢ δεξιά, καθευδόμενον ἢ ὅτι τὰ
 δεξιὰ μάλλον; ποῖρον ὅτι ὄπισθεν ὄντες
 πορὸς τὸ φῶς. οὐ βλέπομεν; ἐν γὰρ τῷ σιότι
 διαπῶν ὕπνος λαμβάνει. ἢ διότι ἐρηγόμενον
 κατεκλιμῆρος ὅτι τοῖς ἀριστεροῖς, καὶ ἀριστε-
 ρῆς ἡμῖν οὕτω πορὸς ἄρα ὡς πορὸς τὸ ἐναν-
 τῶν ὄμματι πορὸς ἔργον; παρακαλεῖ ἢ ἕκαστον
 πορὸς τὸ ἔργον τὸ ὄμμα μάλλον.

Ὅσα ἐκ συμπαθείας. ζ.

Διὰ τί τοῖς χασμοῦσι ἀπὸ χασ-
 μῶνται ὡς ὅτι πορὸς; ἢ διότι ἐὰν ἀ-
 νακνησῶσιν, ὀργῶντες ἐνεργοὶ; μάλιστα καὶ
 τὰ δυνάμει ὅθ' οὐροσιν. ἢ καὶ χασμῶσι, πνευ-
 καὶ ὑπερὸ κινήσις ὄντι. πορὸς ἄρα οὖν, ἐὰν μόνον
 νοήσῃ ἔστι γὰρ πλῆσιον. β. Διὰ τί ἐὰν μὲν
 πῖνα ἴδωμεν τῶν χεῖρα ἐκπίνοντα, ἢ τὸν
 πόδα, ἢ δὴ ὅτι πῖνα τοῦτοῦτον, καὶ ἀπὸ τοῦ μὲν
 τὸ αὐτὸ ἐὰν δὲ χασμῶμεν, ἀπὸ χασμῶμε-
 δος; ἢ οὐδὲ τῆτο ἀεὶ ἀλλ' ἐὰν ὀργῶν τῆς
 σῶμα, καὶ οὕτω διακλιμῆρον, ὡς τὸ ὑπερὸ
 αἰσθητῶν ὄντα; τότε γὰρ ἢ μὴ μὲν τῶν κί-
 νησιν ποιεῖ, ὡς πορὸς καὶ πορὸς ἀφεροδίσια καὶ
 ἴδωμεν. τὸ γὰρ ποῖσαν μνήμην ἔστι, τὸ ἔργον
 ὀμῶν πορὸς τὸ φαντασθέν. γ. Διὰ τί ἐ-
 πιδιδῶν πορὸς τὸ πῦρ ζῶμεν, οὐκ ἐπιδιδῶν καὶ
 ἐὰν πορὸς τὸ ὕδωρ, ὅθ' ἐὰν πορὸς τὸν ποταμὸν,
 οὐροσιν; ἢ ὅτι τὸ πῦρ ὕδωρ ὑπερὸ μὲν σιν δι-
 δῶσι τῆς ἐν τῷ σώματι ὑπερῶντος, καὶ ἐκκα-
 λείῃ τὸ πορὸς; αὐτὸ ἢ τὸ πῦρ διακαλεῖ τὸ
 πεπηγὸς ἐν τῷ σώματι, ὡς πορὸ ἢ ἡλιος ἢ χρο-
 να. δ. Διὰ τί ὄπισθεν μὲν νόσον ἐνέαν νοσοῦ-
 σιν οἱ πλῆσιάζοντες, ὄπισθεν ἢ ὑπερῶν οὐδὲς ὑ-
 μαζέται; ἢ ὅτι ἢ μὲν νόσον, μίνισι; ἢ δὲ ὑ-
 γεία, ἠρεμίας; ἢ μὲν οὖν, κινεῖ ἢ δὲ, οὐδέν. ἢ
 διότι τὸ μὲν, ἀκοντι; τὸ δὲ, ἐκόντι γίνεται; καὶ ἄρα τὰ ἀκούσια, καὶ ἦν ἐκ πορ-
 νοίας διαφέρει. ε. Διὰ τί ἦν μὲν διὰ τῆς ἀκοῆς λυπηρὸν εἶνα φερέται ἡμᾶς ποιεῖ; ὅθ' ὡς πορὸν
 ἀκονοῦμεν, καὶ κίσθητις τεμνομένη, καὶ κίσθητις ἀκονοῦμεν. τὰ δὲ διὰ τῆς ὄψεως σημεῖα
 ἦν παθῶν, αὐτὰ ἡμῖν τὰ πάθη ἐμποεῖ; αἰμωδιῶν τε γὰρ τῶν ὄψων ὄφροντες ἰατροῦται.

An quod somnus priuatio motionis est. Partes igitur, quarum mouere interest, quiescant oportet: dextrarum autem partium mouere interest. Cum autem ita accubamus, veluti initium quoddam resurgendi detentum obligatumque habemus. 6 Cur torpeamus, & cur manus potissimum & pedes? An quod torpor refrigeratio est: fit enim propter sanguinis priuationem, translationemq. Manus autem, & pedes, omnium maxime partium carnis inopes, ne uires yberes sunt, sed praecipue pedes: itaque ad refrigerationem celerem sua natura nimium habiles redduntur. 7 Cur libet in latus accubamus sinistrum, in dextrum autem potius dormimus? Vtrum quoniam conuersi ad lucem, minus dormire possumus: somnus enim in tenebris ocyus obrepat. An quod dum in latus accubamus sinistrum, vigilare magna ex parte consueuimus, & operum functio sic nobis expeditior est. Itaque ad contrarium opus contrarius habitus, siue situs requiritur. Inuitatur autem quisque magis ad opus fungendum habitus sui ratione.

Quae leguntur in Graco contextu problema-
 ta α, β, γ, omissa sunt à Gazg: vel quia in eius
 libris non extarent: vel quia in sequentibus hu-
 ius sectionis problem. eadem quaestiones tracten-
 tur. Idem ultima duo problemata huius sect.
 non erat hic interpretatus: sed in sectione pri-
 ma: unde uersionem repetimus: quod & alibi
 factum. multa enim à Gaza multis locis omissa.

Eorum quae ad consensum naturae animan-
 tium pertinent, Sectio septima,
 cuius quaestiones 5.

Utr à morbis nonnullis aegrotant, qui
 appropinquant, à sanitate nemo sanari potest? An quoniam morbus motio est, sanitas autem quies, ergo ille mouere potest. An quod alterum non voluntarie, alterum uoluntarie accidit: res autem non voluntariae, à uoluntariis consultisq. plurimum differunt. 5 Quid est quod nonnulla ex iis, quae auditu tristitia nobis occurrit, ut in horrefcimus, efficiat ut ferra, cum exacuitur, & pumex cum secatur lapis, cum mola frangitur. Quae autem notae affectionum patet aspectui, haec genera affectionum ipsa in nobis creant: dentes. n. stupefcue, cum aliquos re acidam edetes aspiciamus.